Mic.xv. Quid erit ꝺ illis: crudeliores etiā ſꝛ herode qui dn̄m die natiuitatis dn̄i cū pſequunť. Septimū ē qꝛ ɔtra eſt oī iuri diuino Luc.vj. Date ⁊ dabiť vobis. Item ɔtraria eſt iuri vli: de quo Aug. iudiciū diuine ptātis eſt ꝙ q̄libet creatura cogiť ſeipam dare. Itē eſt ɔtraria iuri naturali. de quo Mat.vij. Oia q̄cūqꝫ vultꝭ vt fa.vo.bo.⁊ vos ea.fa.il. Octauꝰ ē qꝛ fenꝰ interficit miam. vn̄ ⁊ fenerator miam nō bēdit. Nona ratio ē qꝛ eſt ſodomia nature facit eīn vt granū nō ſeminatū creſcat nō mortificatū reuiuiſcat dando duos modios frumenti ꝓ tribꝰ vel hmōi ɔtra illō Ro.xij. Niſi granū frumenti cadens in terrā mor.ſ.ip.ſo. ma. Decima cā eſt quia feneratores ſunt incantatores faciūt eīn tranſmutatōes metallorū ſine aliq̄ ꝑcuſſione mallei. faciunt eīn de turonenſi pariſienſem. hi ſunt magi pharaonis Exo.vij. Qui virgas ſiue baculos in ſerpentes cōuerterunt baculo ſuſtentať homo ita mutuo ſuſtentātur paupes ⁊ pupilli: ſed vſurarij cōuertunt illud in ſerpentē vſure que eos deuorat ⁊ interficit. Undecima ratio eſt qꝛ illas pſonas pſequunť que deo familiarius ſunt aſcripte ſcꝫ pupillos ⁊ viduas. qꝛ dicit pš. Pupillū ⁊ vid. ſuſce. dominus. Iob.xxij. diciť feneratori viduas dimiſiſti vacuas ⁊ lacertos pupillorū cōminuiſti, ꝓpē hoc circūda.eſ.la.⁊ cōtur.te for.ſubita. Duodecima rō eſt qꝛ fenꝰ cōtrariū eſt penitētie quā dn̄s iniunxit pmo hoi. Geñ.iij. In labore vultus tui veſ.pa.t. Ipi aūt feneratores nō comedūt niſi de ſudore alieno. Decima virtus eſt cauere ab acceptiōe munerū. vn̄ ſequiť vltio (⁊ munera ſup).i. cōprimēdū (innocentē nō ac.) Prouer.xvij. Munera de ſinu.i. occulte impius accipit vt puertat ſemitas iudicij. Iob.xvj. Ignis.ſ. cupiditatis in pn̄ti ⁊ gehenne in futuro deuorabit taber. eorū q̄ munera libenter accipiunt: iō bonū eſt excutere manus ſuas ab omni munere ſic dicit Eſa.xxxiij. tandē ex oibus predictis concludit ꝓpheta.

7 Qui facit hec: non mouebitur ineternum

(Qui facit) Non dicit q̄ dicit ſed q̄ facit: quia vt dī Ro.ij. Non auditores legis iuſti ſunt apud deū: ſed factores: Apo.j. Beatꝰ q̄ audic.⁊ fe. verba ꝓphetie huiꝰ (hec).id ē oīa p̄dicta: qꝛ dicit Iac.ij. Qui offendit in vno factꝰ ē omniū reꝰ (nō mouebiť ineternū).i. nunq̄ꝫ mouebiť ſiłe Io.xiij. Nō lauabis mihi pedes ineter. moueť q̄ de ſtatu bono ad malū vadit: ſic ſcti nunq̄ꝫ moueť: vn̄ de ipſis dī occidi pn̄t flecti nequeunt vel ſic (q̄ facit hec) tria.ſ. p̄cedentia vltima lꝫ nō faciat illa ſeptem maiora p̄cedentia (non mouebiť ineternū).i. finaliter: ſed ꝑ hec tria pueniet ad illa.vij. maiora ⁊ ſic nō mouebiť in pn̄ti a fide nec in futuro ab eterna ſtabilitate. pš. Nō dabis fluctuationē iuſto: et tūc erimꝰ ſiles deo apud quē nō eſt tranſmutatio ⁊c. Iac.j. Tunc implebiť illud.j. Io.iij. Cū apparuerit ſiles ei erimus. Nō ꝙ in pš. plura tangit vicia lingue q̄ alterꝰ membri: ⁊ hoc ē qꝛ vt hꝛ Ia.iij. Lingua eſt vniuerſitas iniq̄tatꝭ et in codez: ſi quis in lingua non offendit hic pfectꝰ eſt vir. Ecci.xiiij. Beatꝰ vir q̄ nō eſt lapſus verbo ex ore ſuo.

Pſalmus decimuſquintus.

(Conſerua me dn̄e) Titulꝰ. Tituli inſcriptio ipſi dauid pilatus crucifixo xp̄o titulū ſcripſit.ſ. ieſus nazarenꝰ rex iudeorū qō iudei videntes dixerunt noli ſcribere rex iudeorū: ſed qꝛ ipſe dixit rex ſum iudeorū ⁊ pylatus ait: qō ſcripſi ſcripſi: q̄ verbi geminatio regni criſti confirmationem notauit qō intelligens Heſdras ꝑ ſpiritum. Hunc titulum apposuit iſti pſal. Eſt aūt q̄dam titulus exequialis. q̄dam p̄conialis. quidā triumphalis. exequialis qui ſculpiť ſup tumulos ad memoriā mortuorū. p̄conialis qui ſcribiť in portis ciuitatū ad laudē fundatorū. triumphalis qui ſcribiť in arcubus triumphalibꝰ ad p̄coniū triumphantū. ⁊ talis eſt titulꝰ iſte. Chriſtꝰ eīn morte ſua mundū ⁊ dyabolū vicit. ⁊ eſt ſenſus tituli talis (tituli inſcriptio).i. cōfirmatio regni xp̄i ſignata ꝑ illū titulum attribuiť ipſi Dauid.i. xp̄o quotienſcūq̄ꝫ eīn hoc ꝓnomē ipſe addiť Dauid intelligiť nō dauid actualis ſed dauid ſpūalis. Iſte pš biptitus eſt. In prima pte xp̄s in ſe oſtendens veram hoīs naturā petit ſe ⁊ ſuos inter picula ſeruari. In ſecunda agit gratias de bonis ſibi ſuiſq̄ꝫ collatꝭ ibi: (benedicam dominū) Primo ergo dicit.

A Titulꝰ triplex

Conſerua me dn̄e qm̄ ſpaui in te: dixi dn̄o deꝰ meꝰ es tu. qm̄ bonorū meorū nō eges 1

(Cōſerua me).i. ſimul me cum meis hꝫ Io.xvj. Pater ſerua eos q̄s dediſti mihi. vel (cōſerua).i. continue ſerua: (dn̄e) o pr̄ q̄ potens es. ⁊ deſtruiť hic pelagij hereſis qui ſibi bonū ſuū attribuebat qꝛ cū xp̄s q̄ caput eſt eccie ꝓ ſe orauerit homo carnalis nihil ſibi dꝫ attribuere ad qō fac illud.j. Cor.iiij. Quid habes qō nō accepiſti. poſtea oſtēdit triplex meritū.ſ. ſpei. cum dicit (qm̄ ſpaui) cōfeſſiōis cū dicit (dixi dn̄o ⁊c.) hūilitatꝭ cū dicit (qm̄ bo.m.nō eg.) q.d. iō (cōſerua. qm̄ ſpaui in te) nō in me. Eſt aūt ſpes xp̄i ⁊ ſpes puri hoīs. ⁊ h̄ multiplex.ſ. ſpes venie ex fide miraculorū. ſpes gratie ex fide ꝓmiſſorū. ſpes glīe ex fide mandatorū. xp̄i aūt ſpes fuit ſcīa. fides ei ⁊ ſpes in xp̄o ſimiliť nō fuerunt niſi quantū ad ea que ſūt ex pte corpis. ſicut ē incorruptio. et hmōi (dixi do) ecce cōfeſſio (dixi) voce et ope (dn̄o) patri. (deꝰ me. es tu) meꝰ dico inquantū hō ſū et vere (qm̄ bo.m.nō eg.) ſed ego ſm ꝙ hō et mei egemꝰ bonis tuis: ecce hūilitas et hoc eſt ꝓpriiſſima ratio ꝙ ſit deꝰ.ſ. qm̄ nullo indiget ſed ē pfectiſſimꝰ ſꝫ illud Act.xvij nō indigens aliquo cū ipē det vitā hoībꝰ et inſpirationē et omnia dare vitā iſtud pfectiſſimū eſt. qui ei dat vitā dat ⁊ moueri et eſſe et nō econuerſo. iō dicit Dyoni. ipſe eſt ſubale bonū ad oīa extendens bonitatē ſicut ſol lumen nō preeligens ſed ꝑ ipſum eē illuminans oīa. ſic etiā dꝫ quilibet fidelis orare. o (dn̄e conſerua me).i. cū alijs ſerua.i. me et alios ſerua et ꝑ hoc facit orōnē ſuā efficacē. vn̄ Greg. multum p̄ces ſuas valere efficit qui eas ꝓ alijs effundit et alibi apud deū pfecte pfecta diluit ꝓpria q̄ pie plāgit aliena vel (conſerua).i. cum alijs exn̄tē ſerua. qꝛ qui ſūt cū alijs facilius ſeruanť et curanť qꝛ dn̄s eſt cū eis: Math.xviij. vbi ſunt duo vel tres cōgregati in no. meo. ibi ſū in medio eorū. et hoc videť argumentari Salo. Eccleſiaſtes.iiij. melius eſt ergo duos eſſe ſimul q̄ vnū. hn̄t ei emolumentum ſocietatis ſue. ſi vnꝰ ceciderit ab altero fulcieť. ve ſoli qꝛ ſi ceciderit non hꝫ ſubleuantē ſe. vel (conſerua).i. mecū ſerua. ita.ſ. ꝙ ego ad hoc cooperer.j. Corin.iij. dei adiutores ſumꝰ (qm̄ ſpaui). q.d. debes conſeruare (qm̄ ſpaui i te) pš. In te dn̄e ſpaui nō confun. ineter. Ecci.ij. Reſpicite filij nationes hoīm et ſcitote: qm̄ nullꝰ ſpauit in eo et cōfuſus eſt. ꝓbatio qō ſperaui (qꝛ in te dixi dn̄o) corde ore opere. ꝑ verā.ſ. fidē: qꝛ corde crediť ad iuſticiā. ore aūt fit cōfeſſio ad ſalutē Ro.x. Et fides ſine opibꝰ mortua eſt: Iac.ij. q̄d (dixi deꝰ meus es tu) et ex hoc ꝙ ita (dixi).i. vere credidi ſequiť (ꝙ ſperaui) qꝛ fides generat ſpem Heb.xj. Fides eſt ſperandarū rerū ſubſtantia, ꝓbatio ꝙ deꝰ es (qm̄ bo. meo. nō eg.) vt ſupra expoſitum eſt. vn̄ Iac.j. Dat omnibus affluenter ⁊ nō improperat: ⁊ qꝛ humor aſcēdit a trūco in ramos. et filius diciť eſſe de patre

Allegorice

B Nota de multiplici ſpe

Sanctis qui ſunt in terra eiꝰ. mirificauit omnes voluntates meas in eis. 2

(In precedenti verſu orauit xp̄s in iſto dicit q̄ bona contulit ei deus pr̄.ſ. (oēs volun. meas miri.).i. miras fecit et oſ̄dit. et nota ꝙ mutat pſonas a ſcda in terciā ad ſignificandū in xp̄o in duas naturas. Multe ſunt volūtates xp̄i ſed oēs referunť ad duo.ſ. ꝙ ipſe voluit mori ꝓpter delicta nr̄a et reſurgere ꝓpter iuſtificationes nr̄as. pōt aūt intelligi de q̄druplici voluntate. Quadruplex ei eſt dei volūtas: deitatis q̄ quecunq̄ꝫ voluit fecit qua mirificauit oīa q̄ ſunt facienda. voluntas reſurrectiōis eſt qua voluit mori et reſurgere quā mirificauit deo pr̄i vſq̄ꝫ ad mortē obediendo Phil.ij. et dum homines ſibi obedientes fecit mori pctō et reſurgere ꝑ grām. Uoluntas ſenſualitatis eſt q̄ voluit nō mori. vn̄ dixit Mat.xxvj. Pr̄ ſi poſſibile eſt tranſeat a me calix iſte quā mirificauit ſeverū hoīem eē oſtendēdo et infirmitatē nr̄am ſe veraciter aſſumpſiſſe voluntas cōpaſſionis eſt. q̄ cōpaſſus eſt pctōribꝰ. vn̄ Luc.xix. vidēs ciuitatē fleuit ſup illā ⁊c. Oſee.vj. Miam volui ⁊ nō ſacrificiū quam mirificauit deus etiā indignis cōpatiendo et quibus mirificauit oſ̄dit dicens (ſctis) non iudeis aut

C Nota ꝙ multe ſunt volūtates in xp̄o

paganis.vñ.j.Coꝛ.j. Nos p̄dicamus xp̄m crucifixū.iudeis q̄dem ſcandalū.gentib⁹ aūt ſtulticiā. Ipſis aūt vocatis iudeis ꝛ gentib⁹ dei virtutē ꝛ dei ſapiam (ſctis).ſ. (q̄ ſunt in ter.e.).i.q̄ ſpem ſuā.q.anchorā i illa terra q̄ ē ei⁹. id eſt in terra viuentiū fixerūt ne fluctib⁹ h⁹ ſeculi ſubmergant̄:nō dico in terra de qua dictū eſt Ade Geñ.iij. maledicta terra in ope tuo.ſed in illa de qua dicit p̄s. Credo videre bo.do.in ter.vi.ꝛ has volūtates miras fecit (in eis) id ē intus in mente nō foris.vel (in eis).i.in ꝓfectu ꝛ vtilitate coꝝ q̄ eis obediendo fiūt de terrenis celeſtes.vl' (in eis).i.inter illos q̄ hoc viderūt has voluntates.ſ.moriendi ꝛ reſurgendi (mirificauit) de⁹ pater.i. mirabiles oñdit in filio multꝭ modis.mirabile ei fuit ꝙ cū eēt diues voluit fieri paup.ij.Coꝛ.viij. ſcitis grām dñi nr̄i ieſu xp̄i: q̄m cū eſſet diues ꝓpt̄ nos egen⁹ fact⁹ ē vt illi⁹ inopia nos di.e. Itē q꞉ cū ſp̄ eēt in gaudio:ꝓ nobis voluit pati Heb.xij Aſpicientes in actoꝛē fidei ꝛ cōſūmatoꝛē ieſū q̄ ꝓpoſito ſibi gaudio ſuſtinuit crucē cōfuſiōe cōtēpta. Itē q꞉ ꝓ nobis voluit reputari iniqu⁹ Eſa.liij. Et cū ini. depu.e. Itē etiā q꞉ ꝓ inimicis pati voluit ad Ro.v. Cōmendat aūt deus ſuā charitatē in nobis: q̄m cū adhuc pctōꝛes eēm⁹ ꝓ nobis moꝛtu⁹ eſt. Itē q꞉ cū vno ſolo verbo nos poſſet ſaluare:vt dicit p̄s. Dixit.ꝛ facta ſūt cū tot ꝛ tanta ꝓ nob ſuſtinere voluit.vñ Luc.ix. Moyſes ꝛ Helyas dicebāt exceſſum quē cōpleturus erat in Ierl'. Eſa.xxviij. pegrinū eſt opus ei⁹ ab eo.vñ de ſeipſo dicit Aug.in lib.ꝯfeſſionū nō ſaciabar illis dieb⁹ dulcedine mirabili ꝯſiderare altitudinē cōſilij diuini ſup ſalutē generis hūani.hoc aūt fecit vt nos ad amoꝛē ſuū maxime attraheret ꝛ viciū ingratitudinis a nobis fugaret:ingrat⁹ ei fuit hō bñficio creatiōis ꝙ ſine pena ſua dñs ei impenderat. Bñficiū aūt recreatōis nō ſic.vñ dicit dñs bern. Memento te ꝛ ſi de nullo factū non tamen de nihilo redemptum.

D
De bñficō incarnatio nis in q̄ ds̄ ſuū mirificum amorē oſtendit ex multꝭ rō nibus

c. 9

3 Multiplicate ſunt infirmitates eoꝛuꝫ poſtea accelerauerunt.

Supra oñdit ſalutem ſanctoꝝ ibi (mirificauit) Hic oñdit inſufficientiā legis vt oſtendat non eē aliam viā ad ſalutem q̄ꝫ per paſſionem ꝛ ſic acceleret homo ad xp̄m imitando paſſionem eius. Dicit ḡ (multiplicate ſunt infirmitates coꝝ).i.iudeoꝝ.i.inſufficiente legū multiplicate ſūt duob⁹ modis.ſ.ꝑ oſtenſionē ꝑ occaſionē.de primo Roꝛ.vij. Cōcupiſcentiā neſciebā niſi lex diceret nō cōcupiſces de ſecundo Ro.v.lex ſubintrauit vt habundaret delictū. vel ſic (multiplicate ſunt infirmitates coꝝ).i. afflictiōes: q꞉ ſepe captiuati ſunt:ꝛ ita clamauerūt ad dñm.ꝛ hoc eſt (poſtea).i.poſt illa predicta duo.vel poſt afflictionē (accelerauerūt) ad xp̄m (poſtea) oñdit fructū paſſiōis ſpūalem eē nō carnalē (nō cōg.couen.e.).i.ſinagogas (de ſanguinib⁹).i.de ritu legaliū.q.d.nō mihi placebūt ꝓpter ſacrificia carnalia pecoꝛū.vñ in pſal. Nō accipiā de domo tua vitulos neq꞉ de gregib⁹ tuis hircos (nec memoꝛ.e.no.e.ꝑ la.m.) ſicut pri⁹ vt.q. de peculiari pp̄lo dicā vltra hoc dices populo meo iſrl' vel hmōi ſed in oī gente q̄ timebit deū hic acceptus erit ei ſicut d꞉ Act.x. Moꝛalit̄ pōt legi: (multiplicate ſunt infi.e.).i.tribulatiōes ſanctoꝝ vel etiā pctōꝝ:ꝛ poſtea accelerauerūt ad deū Grego. Mala q̄ nos hic premunt ad deū nos ire cōpellunt.ꝛ in pſal. Imple facies eoꝝ ignominia ꝛ q̄rent nomē tuū dñe.vñ in Lu.xiiij. dictū eſt exi cito in plateas ꝛ vicos ciuitatis et paupes et debiles ꝛ cecos ꝛ claudos itroduc huc:ꝛ poſtea dixit exi i vias ꝛ ſepes et cōpelle intrare.tales ei.ſ.paupes ꝛ debiles ꝛ hmōi q̄ ꝑſecutiōes multas patiunt̄ ꝛ cōpellit dñs intrare ad cenā celeſtis refectiōis.ꝛ iō bñ dicit (accelerauerūt) q꞉ hmōi tribulatiōes et paupertates.q.cōpendiū citius veniendi ad deū.et tales expediti ſūt ad eūdē accelerare añ dꝫ hō vt exeat de pctō.et ad deū tendat ꝑ pn̄iam quatuoꝛ rōnib⁹.ſ.q꞉ ꝑiculoſe ꝯuerſat̄.q꞉ ad magna vocat̄. q꞉ diu expectat̄.ne foꝛte excludat̄/ꝑiculoſe conuerſat̄ hō p̄cipue pctōꝛ q̄ pōt dicere ſicut dicit dauid.j.Re.xx. Vno tm̄ gradu ego moꝛſq꞉ diuidimur.nō ei eſt niſi vn⁹ grad⁹.ſ.moꝛs coꝛpis inter peccatoꝛē et moꝛtē eternā.boni etiā ꝑiculoſe ꝯuerſant̄ Ezech.ij.increduli et ſubuerſoꝛes ſūt tecū ꝛ cū

Moꝛalit̄

E
Quattuoꝛ rōnib⁹ accelerare d̄bemus ad deum

ſcoꝛpionibus hitas ad magna vocat̄.ſ.ad celeſtia gaudia Eſa.lxiiij. Que nec oculus vidit nec auris audiuit ꝛc. diu expectat̄. Unde Sap.ij. Diſſimulans pctā hoim ꝓpt̄ penitentiā.ad Ro.xx.an diuitias bonitatis et potentie et lōganimitatis ei⁹ contemnis ignoꝛas q̄m benignitas dei ad pn̄iam te adducit.ne foꝛte excludat̄ ſicut fatue virgines: math.xxv. Ecce ſponſus venit:et que parate erant intrauerūt cū eo ad nuptias et clauſa ē ianua.vbi dicit Gre. O ſi poſſet palatū coꝛdis ſape quantū admiratiōis habꝫ. ecce ſponſus venit quantū dulcedinis intrauerūt cū ea ad nuptias.quantū amaritudinis clauſa eſt ianua.ad h̄ mēbrum.ſ.ne foꝛte excludat̄ ꝑtinet qđ ſequit̄.

Non congregabo conuenticula eoꝛuꝫ de ſanguinibus:nec memoꝛ ero nominum eorum per labia mea. 4

(Nō ꝯgregabo).i.nō introducā eos ad nuptias celeſtes ſi inuenero eos moꝛtuos in ſanguie peccati de quo Oſee.iiij. Sanguis ſanguinē tetigit (nec memoꝛ ero no.e.) quia nō ſunt ſcripta in li.vite.ſed in terra (per labia mea) ad literam in die iudicij q̄n vocabit electos:math.xxv. Venite bñdicti ꝛc.et malis dicet. Nō noui vos:diſcedite a me ſꝫ ꝙ ipe dicit Luc.xiij. Cū intrauerit paterfamilias et clauſerit oſtiū incipietis foꝛis ſtare dicentes: Dñe aperi nobis. et reſpondens dicet vobis. Neſcio vos vñ ſitis ꝛc. Iſtud aūt ꝓprie pōt dici ꝯtra p̄latos nr̄i tp̄is (nō ꝯgre.ꝛc.) ſanguines ei dicunt̄ nepotes p̄latoꝝ.couenticula dicunt̄ ipi cōgregati in eccleſijs ſed hoc nō congregat dñs.i.nō facit ꝯgregationē illā.nō ei intrant ꝑ oſtium xp̄m Ioh.x. Qui nō intrat ꝑ oſtiū in ouile ouiū ſed aſcendit aliūde ille fur eſt et latro.vñ Abac.ij. Ve qui edificat ſyon in ſanguinibus xp̄s fundauit ecciam in ſuo ſanguine ſ̄ iſti p̄lati euertunt eā in ſuo.vñ iā nō ſunt vicarij xp̄i ſed aduerſarij. vñ in pſal.diſperierūt in endoꝛ q̄ interp̄tat̄ fons generationis ꝛ in carnalitate ſua diſperierūt.ꝛ iō ſequit̄ facti ſūt ſicut ſtercus terre ꝛ abominabiles deo ꝛ hoib⁹.tpe apoſtoli caro ꝛ ſanguis regnū dei poſſidere nō poterant:ſed tpe iſto miſerabili vix pōt poſſidere regnū dei.i.eccleſiā niſi caro ꝛ ſanguis p̄latoꝝ.hoꝝ couēticula ñ ꝯgregabit ds̄ in pn̄ti ad cōcoꝛdiā ꝛ pacē.tales cū ſp̄ faciunt ſciſmata ꝛ diſſenſiones in capitulis nec in futuro ad gloꝛiā.ꝛ ita in ſanguine p̄latoꝝ ꝑdit dñs fructū ſui ſanguinis quē effudit vt ꝯgregaret diſperſos Ioh.xj. Chriſtus moꝛitur⁹ erat ꝓ gēte ꝛ nō tm̄ ꝓ gente:ſed vt filios dei q̄ erant diſperſi cōgregaret in vnū ꝛ ex quo nō cōgregabit eos diſperdet.vñ Zacha.xiij. Diſperdā noīa idoloꝝ d̄ terra. idola ſunt p̄lati moderni Zach.xj. O paſtoꝛ ꝛ idolū derelinquens gregē noīa coꝝ ſunt nepotes in quib⁹ noīant̄ ꝛ memoꝛant̄ poſt moꝛtē.ſed iſta memoꝛia nō eſt in bñdictiōe.ſed potius in maledictiōe.q꞉ frequenter maledicunt̄ illi qui poſuerunt eos in eccleſia in qua tot mala faciunt.

F
Contra p̄latos qui dāt eccias ꝛ p̄bēdas.

Dñs pars hereditatis mee ꝛ calicis mee tu es qui reſtitues hereditatem meā mihi. 5

Allegoꝛice

Cōtinuo ita nō ero memoꝛ coꝝ q꞉ ad deū nō ꝑtinent in quē ego intendam q꞉ (dominus) pater dicit xp̄c (eſt pars heredi.mee) ꝛ meoꝝ.i.pars hereditaria vt legat̄ intranſitiue (ꝛ pars) repete (calicis mee).i.iocūditatis mee.q.dominus⁹ paſcet ꝛ potabit nos.vñ xp̄us dicit ſuis Luce.xxij. Ego diſpono vobis ſicut diſpoſuit mihi pr̄ me⁹ regnū vt eda.ꝛ bi.ſup men.me.in re.meo (tu es q̄ reſti.here.meam mi.) Nota ꝙ eſt hereditas q̄ eſt xp̄i ꝛ eſt ſuoꝝ.ſ.de⁹ pater Item q̄ eſt xp̄i.ꝛ tandē erit ſuoꝝ.ſ.immoꝛtalitas. Itēꝫ q̄ eſt xp̄i.ꝛ nō erit ſuoꝝ.ſ.gen⁹ humanū de prima dicit (dñs ps here.mee) de ſcđa dicit (tu es q̄ reſtitues hereditatem me.mi.) ſm vnā expoſitionē.i.gloꝛiā immoꝛtalitatis quā in adam ꝑdidim⁹.ſed xp̄o in ſua reſurrectione reſtituta ē ꝛ nobis in nr̄a reſtituet̄.de tercia dicit p̄s. Poſtula a me ꝛ da.ti.gen.here.t.ꝛ in hanc ſecundā dicit ſibi reſtitui. non q꞉ eā amiſerit ſed nos ꝛ ꝙ in nobis fuit in ſe dicit fieri ꝓpter indiuiduam vnionē capitis ꝛ membꝛoꝝ.hanc cū hereditatē amiſerūt p̄mi parentes.ꝑ crimen leſe maieſtatꝭ q꞉ voluerūt eē ſicut dij. Geñ.iij.vñ dicit Aug.voluerunt

G
Nota de multiplici hereditate

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

rape diuinitatẽ ⁊ amiſerĩt felicitatẽ ⁊ quõ facta fuerit xp̃o iſta reſtitutio ſubiungit.

6 ¶ **Funes ceciderũt mihi in preclaris: etenĩ hereditas mea preclara eſt mihi.**

¶ Funes) .i. poſſeſſio mea limitata tractũ eſt a limitante agꝛ̃. hij inq̃ funes (cecide. mi. in p̃cla.) .i. in celeſtib⁹ vbi nihil eſt niſi p̃clarũ. ſ. immoꝛtalitas impaſſibilitas. fruitio diuinitatis. in hoc aũt ꝙ dicit (ceci.) notaꝛ̃ ꝙ hec heredi‑tas gr̃a daꝛ̃. eſt eñ ſenſus (ceci.) .i. cõtigerũt ſoꝛte diuine electõis. vñ Act. j. cecidit ſoꝛs ſup mathiã. ⁊ eñ probat ꝙ dixit (in p̃cla. etenĩ here. m. p̃cla. eſt mi.) vt legaꝛ̃ (mihi) diſcretiue. q. d. nõ oĩb⁹ videꝛ̃ p̃clara ẽẽ vt in ps̃. de q̃buſ‑dã dꝛ̃ pro nihilo habuerũt terrã deſiderabilẽ: ⁊ greg. Carnaliũ mentes bona penſare nõ valent niſi q̃ carnaliter vident: vel tranſitiue p̃ot legi (dñs eſt ps hereditatis mee) id eſt bonoꝝ q̃ ſunt hereditas xp̃i. vñ Eſa. xix. Hereditas mea iſrꝉ: ⁊ in Pſal. Beata gens cui⁹ dñs de⁹ ei⁹ popul⁹ quẽ elegit in hereditatẽ ſibi hmõi hereditatis eſt dñs ps: id ẽ poꝛtio qꝛ aliud nõ q̃rũt ps̃. Pars. m. de⁹ ĩeter. i. ſemper. maloꝝ aũt ẽſt ps illa: de q̃ Job. xx. in fine hec eſt ps hoĩs impij a deo. hec eſt ꝯcluſio capituli ſ̃ q̃ ſit alia ps p̃‑miſit fere ꝑ totũ titulũ ⁊ parũ añ finẽ dicit: vadent ⁊ venient ſup eũ hoꝛribiles. deuoꝛabit eũ ignis q̃ nõ ſuccendiꝛ̃ ⁊c̃. (⁊ cali. mei) ſupple eſt (ps dñs) .i. eſt merces poſſeſſionis mee (tu es) o de⁹ pr̃ (q̃ reſti. here. meã mi.) .i. gẽtes ꝑ hereditatẽ. ſ. gen⁹ humanũ ꝑditũ in Adã de q̃ hẽditate ſupra dictũ eſt. Dabo ti. gen. hẽdi. t. (funes) hmõi heredita‑tis. i. diuiſiões (ceci. mihi in p̃cla.) .i. ſctis q̃ ſunt p̃clari. ꝓbatio (etenĩ hẽ. m. (multitudo. ſ. ſctoꝝ (p̃clara eſt mi.) ⁊ ſi nõ hoĩb⁹. vt dꝛ̃ Heb. xj. Egentes anguſtiati afflicti q̃b⁹ dignus nõ erat mũd⁹. Et nota ꝙ verſus iſte. ſ. (dñs ps hereditatis mee ⁊c̃.) ꝓpꝛi⁹ clericoꝝ. vñ dicũt illũ qñ accipiũt bñdictionẽ coꝛone. q. d. nolum⁹ decetero habere hereditatẽ in terra: ſ̃ ſolũ deũ. vñ Aaron ⁊ leuite nõ hẽbant ꝑtẽ inter filios iſrael. qꝛ dñs erat ps eoꝝ ⁊ hereditas nũe. xviij. dixit dñs ad aaron in terra eoꝝ nihil poſſidebitis nec habebitis ꝑtẽ inter eos. ego ps ⁊ hereditas tua in medio filioꝝ iſrael. ſ̃ qꝛ ad illã hereditatẽ q̃ de⁹ eſt nõ veniꝛ̃ niſi ꝑ tribulationẽ: ne foꝛte aliq̃s nimis timeat tribulationẽ addit (⁊ calicis mei): q. d. dñs etiã ẽ ps calicis. i. pñtis tribulationis. dẽ q̃ calice math. xx. Poteſtis bibere calicẽ quẽ ego bibitur⁹ ſum: ps eſt dico qꝛ ſemꝑ in tribulatõe dat deus aliquã cõſolationẽ. vñ ps̃. In tribulatiõe dilata. mi. et alibi. cũ ip̃o ſum in tribulatõe. ſ̃ de reprobis dꝛ̃. Ignis ſulphur ⁊ ſp̃us ꝓcellaꝝ ps calicis eoꝝ ſ̃m ꝙ ſupra expoſitũ eſt in loco ſuo. tu es ⁊c̃. q. d. nõ penitet ſi hereditatẽ terrenã dimiſi. qꝛ tu es D de⁹ q̃ reſtitues hereditatẽ meã mihi Math. xix. Dis q̃ reliq̃rit domũ: aut fratres: aut ſoꝛoꝛes aut patrẽ: aut m̃rem: aut vxoꝛẽ: aut filios: aut agros ꝓpꝛ̃ nomen meũ centuplũ accipiet ⁊ vitã eternã poſſidebit. et Geñ. xv. Noli timere Abraã ego ꝓtectoꝛ tuus ⁊ merces tua mecũ magna nimis. H̃ dixit dñs ad abraam. poſtea q̃ dixerat. Egredere d̃ terra tua ⁊c̃. Geñ. xij. Sꝫ poſſet aliq̃s dicere q̃ tibi vtilitas ad qð lucrũ dare hãc hereditatẽ ꝓ illa reſpõdet ꝙ multo melioꝛ eſt illa quã elegit dicẽs (funes ceci. mi. in p̃cla.) q. d. ego habeo melioꝛẽ poꝛtionẽ. melius eſt eñ celũ q̃ terra: eterna q̃ꝫ tp̃alia. de⁹ q̃ꝫ mund⁹. vñ frater beati Bernar. dixit frĩb⁹ ſuis q̃ volebãt religionẽ intrare ⁊ ei hereditatẽ terrenã dimittere. ꝙ nõ erat ei bona illa partitio ꝙ ipſi haberent celũ ⁊ relinquerent ei terrã Lu. x. Maria optimã ꝑtem elegit q̃ nõ auferꝛ̃ ab ea. ſ̃ qꝛ multi ſunt q̃ hoc nõ attendũt. ⁊ iõ feſtinãt ad hereditatẽ pñtẽ de q̃ Prouer. xx. hereditas ad quã feſtinaꝛ̃ in p̃ncipio bñdictione carebit. neceſſe eſt dicere qð ſequiꝛ̃ (etenĩ hered. m. p̃. eſt mi.) .i. p̃ oĩbus clara ẽ ⁊ p̃cioſa. ⁊ ſunt tria genera hoĩm q̃b⁹ iſta hereditas nõ eſt p̃clara. ⁊ iõ non ſunt digni habere eã. ſignificati ꝑ tres. ſ. Eſau Hiſmaelẽ Abſalonẽꝫ q̃ priuati ſunt p̃rna hereditate. ſũt eñ q̃ pl⁹ volũt hĩc diuitias ⁊ delitias in pñti q̃ꝫ expectare illã hẽditatẽ. ⁊ iõ ſe voluptati exponũt hi ſignanꝛ̃ ꝑ Eſau Geñ. xxv. q̃ vendidit p̃imogeniturã ſuã ꝓ lentis edulio ⁊ cõedit ⁊ bibit ⁊ abijt paruipendens ꝙ p̃imogenita ſua vendidiſſet. ecce ꝙ nõ erat ei p̃clara hereditas ſua. Alij ſũt q̃ ceſſant a malo ⁊ faciũt op̃a de gñe bonoꝝ. ſ̃ nõ amoꝛe patrie ſ̃ timoꝛe pene. ſcꝫ timoꝛe ſeruili ⁊ his nõ eſt p̃clara hereditas. qꝛ ad eã ñ hñt oculũ. ⁊ iſti ſignificanꝛ̃ ꝑ Hiſmaelẽ q̃ ꝑdidit hereditatẽ Geñ. xxj. Ejice ancillã ⁊ filiũ ei⁹. nõ eñ heres erit fili⁹ ancille cũ filio meo yſaac. Alij ſunt q̃ bona faciũt amoꝛe patrie ſ̃ cũ fecerint inde ſupbiũt ⁊ gl̃ianꝛ̃. hi ſignificati ſunt ꝑ Abſalonẽ q̃ ſibi regnũ ⁊ gl̃iam p̃ris voluit vſurpare. ij. Reg. xv. Et ſuſpenſus moꝛtu⁹ eſt. ⁊ hereditatẽ nõ habuit eodẽ. xviij. hec tria gñ̃a hoĩm ꝑdunt hereditatẽ qꝛ nõ ẽ eis p̃clara ſ̃ ſcti nõ ſic. qui ſignificati ꝑ Naboth Jeſraelitẽ. iij Re. xxj. cui fuit hereditas ſua intm̃ p̃clara. ꝙ nullo mõ voluit eã vendere Achab ſ̃ dixit ꝓpici⁹ ſit mihi dñs ne dem hereditatẽ patrũ meoꝝ tibi. q. d. (hereditas mea p̃clara ẽ mihi) .i. pre oĩbus alijs clara ⁊ dilecta.

Moraliꝛ̃. (margin, beside "mea iſrꝉ: ⁊ in Pſal.")

H No. ꝙ ſũt tria genera hoĩm q̃b⁹ hereditas celeſt[is] nõ eſt p̃clara. (margin note)

¶ **Bñdicã dñm q̃ tribuit mihi intellectũ: in ſuper ⁊ vſq̃ꝫ ad noctẽ increpuerunt me renes mei.** 7

¶ Secunda ps in q̃ agit xp̃s gr̃as patri ꝓ bonis ſibi ⁊ ſuis collatis. ſ. de cõſtantia paſſiõis de paſſiõe ⁊ reſurrectione. de cõſeſſu ad dexterã patris. Dicit ḡ (bñdicã) .q. hereditas mea p̃clara eſt mihi. ⁊ iõ (bñdicã dñm) patrẽ in me ⁊ in meis q̃ tribuit mihi ⁊ meis intellectũ quo iſta hereditas videri poſſit ⁊ credi: videri in patria. ⁊ credi in via. tamen chriſtus intellectum patrie habuit in via. ſancti ꝟo habent intellectum fidei: ⁊ in futuro habebũt intellectum rei. de qua Eſa. vij. Niſi credideritis nõ intelligetis (inſuper) .i. ſup intellectũ illu (increpuerũt me renes mei) .i. iudei a q̃b⁹ genit⁹ ſum ſ̃m carnẽ. vel (renes) .i. contribules mei (increpuerũt me vſq̃ꝫ ad noctẽ) .i. vſq̃ꝫ ad moꝛtẽ. vel erudierũt alia litera me. ſ. de moꝛte qꝛ cũ xp̃us oĩa ſciret ꝑ ſciam. nõdũ tñ ſciebat moꝛtẽ ꝑ experientiã. vñ dꝛ̃ ad Hebre. v. Chriſtus didicit ex his q̃ paſſus eſt obedientiã. ⁊ in eadẽ. iiij. Nõ hẽm⁹ pontificẽ q̃ nõ poſſit cõpati infir. nr̃is tentatũ aũt ꝑ oĩa ꝓ ſilitudine abſq̃ꝫ pctõ. ⁊ q̃ nõ tentaꝛ̃ q̃lia ſcit. vel ſic (renes mei) .i. inferioꝛ natura mea (increpuerũt me vſq̃ꝫ ad noctẽ) .i. vſq̃ꝫ ad paſſibilitatẽ carnis. timebat ei caro paſſionẽ (ego aũt) in iſta paſſione.

Allegorice (margin)

¶ **Prouidebã dñm in cõſpectu meo ſp̃. qm̃ a dextris eſt mihi ne cõmouear.** 8

¶ In ꝯſpectu meo) .i. in cõſcĩa. q. nõ tam oculis q̃ꝫ coꝛdis ⁊ poſſet queri quare dicit (prouidebã in cõſpectu) tale ei eſt. ac ſi dicẽt. vidi cras. eſt. n. ꝓuidentia ꝑuiſio rerũ gerendarũ in futuro. ſed viſio ſiue cõſpectus eſt rerũ p̃ſentiũ. in hoc notaꝛ̃ ſtatus xp̃i q̃ in nullo alio eſt. ſicut ei in angelis eſt cõtinua fruitio lꝫ mittanꝛ̃ qꝛ ſp̃ aſtant. ⁊ ſi miniſtrent. ſic ⁊ i xp̃o fuit ꝯtinua fruitio. ⁊ ſ̃m hoc fuit (dñs in cõſ. c.) ⁊ qꝛ miſſus fuit ſic ꝓuidebat. vel (ꝓuidebã) .i. ꝓuidebã ⁊ merito ꝓuidebã (qm̃ a dex. ẽ mi) .ſ. dñs in fauoꝛe ⁊ ꝓpiciatiõe (ne cõ.) .i. ꝓpter hoc nõ cõmouebo: ego a ſtabilitate veritatis ⁊ mei a ſtabilitate fidei.

¶ **Propter hoc letatũ ẽ coꝛ meũ ⁊ exultauit lingua mea inſup ⁊ caro mea req̃eſcet in ſpe** 9

¶ Et ꝓpꝛ̃ hoc) .ſ. qꝛ ita fauet mihi dñs ⁊ ꝓtegit me (coꝛ meum) interi⁹ in cõtinua fruitiõe (⁊ ex lin. m.) exteri⁹ ꝓmittendo alijs gaudiũ. tũc ei ẽ ꝑfecta leticia qñ gaudiũ qð cõceptũ eſt in coꝛde ꝓferꝛ̃ in oꝛe (inſup ⁊ caro. m.) ad lr̃am (req̃eſ. in ſpe) .i. in felici expectatõe reſurrectõis ſ̃m ꝙ dꝛ̃ coꝛpa ſanctoꝝ in pace ſepulta ſunt. i. in felici expectatiõe future pacis dicit p̃terite (leta. ẽ. ⁊ ex.) future aũt dicit (req̃eſcet) ⁊ hoc iõ qꝛ leticia coꝛdis in xp̃o fuit ꝑfecta ⁊ ligua ꝑfectũ ꝓmittit. ſed caro nõ fuit in ꝑfecta quiete. vñ dic (requieſcet) .i. iterũ quieſcet poſt quietem anime Eſa. vl. erit ſabbatũ ex ſabbato. ꝑ (inſup) diſtinguit inter ſtolã anie et coꝛpis. ⁊ eſt hic apta ꝓphetia de reſurrectiõe xp̃i ⁊ ſuoꝝ. quia ſi caput ſurrexit reſurgent ⁊ membra. vñ ſequiꝛ̃

Qm̃ nõ derelinques aĩam meã in inferuo. nec dabis ſanctũ tuũ videre coꝛruptionem 10

¶ Nõ derelin.) o tu pater (animã meã) vnitã diuinitati a carne depoſitã (in inferno). ſ. in limbo doꝛmiẽte coꝛpe in

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

ſepulchro immo eam vnies corpi ⁊ p eam animas ſanctorū ibi captiuatas liberabis. ⁊ vere (nõ dere. a. m. in infer.) q: (nec da. ſan. t.) .i. corpus meū a te ſctificatū. hoc em̄ donū grē eſt nõ nature (vidẽ cor.) .i. incinerationẽ ⁊ putrefactionẽ in ſepulcro: q: xp̄s nõ niſi p triduū quieuit in ſepulcro: nec eſt ꝯriū illud q̃ vtilitas in ſanguine meo dū deſ. in cor. vbi corruptio ſumit̃ nõ ꝓ putrefactiõe ſed ꝓ liuore ⁊ flagellatione tm̄. ⁊ vere (non dabis ſanctū tuū videre corruptionem) quia.

xi ¶ Notas mihi feciſti vias vite. adimplebis me leticia cum vultu tuo. delectationes in dextera tua vſq; in finem.

¶ (Vias vite) .i. hūilitatẽ p quã optet hoiem redire ad vitã q̃ p ſupbiã cecidit in mortẽ. q. d. merito hūilitatis quã oñdã i paſſiõe pueniã ad gl'iam reſurrectõis vñ ad Phil. ij. Hūiliauit ſemetipm̄ fa. obe. vſ. ad mor. mor. aūt crucis ꝓpter qḋ ⁊ de⁹ ex. illū ⁊c. (adimplebis me leticia cū vultu tuo) cū ad dexterã tuã ſeſſurus aſcendero ⁊ (dele. erūt mihi in dex. tua) .i. in cõſeſſu tuo. ⁊ hoc (vſq; in finẽ) .i. pfecte ⁊ eternaliter. hoc breuiter de xp̄o allegorice trãſcurrimus. Nūc vo moraliter plen⁹ videam⁹. ſupra dictū eſt a viro iuſto (hereditas mea p̄clara eſt mihi) .i. p̄clarã eſſe itellexi: ⁊ iõ vt p̄clarã dilexi. ⁊ dictū eſt q: quib⁹ nõ eſt ſic p̄clara amittunt eã ẜm ꝙ etiã d: in Job. 4. q: nullus intelligit ineternū peribūt. nõ intelligens vir iuſt⁹ quantū vtilis ſit ei ille intellect⁹ ꝯuertit ſe ad gr̃arū actionẽ ꝓ eo dicens (bñdicã dñm q̃) .i. q̃ (tribuit mihi intelle.) vt intelligã q̃ ⁊ q̃ꝫ preclara ſit illa eterna hereditas. ıj. Cor. ııj. nõ ꝙ ſufficientes ſim⁹ cogitare aliq̃d ex nobis. q. ex nobis. ẜ ſufficientia nr̃a ex deo eſt. ⁊ iõ regratiand⁹ eſt de intellectu: q: ſi nec cogitare poſſum⁹ ⁊c. multomag'. nec ꝯgnoſcere aut intelligere. ⁊ iõ petit ps̄. Da mihi intellectū (inſup ⁊ vſq; ad noctẽ ⁊c.) q. d. Bñdicã dñm. nõ ſolū q: tribuit mihi intellectū. ẜ etiã q: ne magnitudo reuelationuꝫ extollat me dat⁹ eſt mihi ſtimul⁹ carnis mee q̃ me humiliet. ij. Cor. xij hoc eſt qḋ dicit (renes mei) ad lr̃am in q̃bus ſedẽ hꝫ incẽtiuū luxurie (increpuerūt me) delectatiõib⁹ tentando. vel (increpuerūt) .i. rep̄henſibilẽ oſtẽderūt: ſicut q̃ aliū increpat ipm rep̄henſibilem eſſe oſtendit. Col'. v. Caro cõcupiſcit aduerſus ſpm̄ (vſq; ad noc.) .i. vſq; ad mortẽ: q: non eſt hic pax vſq; poſt mortẽ. vñ verſus. Pax erit hec nobis ſp duꝫ vita manebit. Cū pecore infirmo q̃ ſolet eſſe lupis vñ dicit Jero. Quocūq; pgo mecū meū hoſtẽ porto. vel ẜm aliã lr̃am (emendauerūt me re. m.) vñ Greg. Dū nos vicia tentant ꝓficientes in nobis virtutes hūiliant Deu. vij. Nõ poteris delere eas gentes piter ne forte multiplicent̃ ꝯ te beſtie terre. i. motus ſupbie q̃ oſe bonū vaſtat. vel (erudierūt) alia litera. vñ Judith. iij. Hee ſunt gentes q̃s dereliquit dñs vt in eis erudiret iſraelẽ ⁊c. ⁊ ꝓpt hmõi picula ne aliq̃n tentationi ſuccumberẽ (ꝓuidebã dñm in ꝯſpe. m. ſp) hoc em̄ multū valet ad repmenda carnis deſideria. vñ in Nūeris. xxj. Ad aſpectū ſerpentis enei i palo leuati. i. xp̄i in cruce affixi ſanabant̃ q̃ pcuſſi erant a ſerpentib⁹. i. a carnis delectationib⁹. ⁊ ne vincamur tentationib⁹ debem⁹ dñm ꝓuidere tanq̃ꝫ inſpectorẽ oim̄ q̃ facimus ⁊ cogitam⁹ vt erubeſcam⁹ Prouer. v. reſpicit dñs vias hois. ⁊ oẽs greſſus illi⁹ cõſiderat ⁊ hoc retrahit a peccato. vñ verſus. Cū q̃d turpe facis qḋ me ſpectante rubeſres. Cur ſpectante deo nõ magis ipſe rubes. Jdẽ vt iudicẽ vt timeam⁹ q: nõ ſolū videt qḋ facim⁹ ⁊ cogitam⁹: ſed ⁊ diſtricte iudicabit Sap. vj. Jnterrogabit opa nr̃a ⁊ cogitatiões ſcrutabit̃. ⁊ hoc ſilr multū retrahit a pctõ. vnde Prouer. xx. Rex q̃ ſedet in ſolio iudicij. i. xp̄s quẽ hõ i corde ſuo ſtatuit iudicem intuitu ſuo diſſipat oẽ malū. Jtẽ vt remuneratorẽ vt ſperem⁹ Apoc. iij. Qui vicerit dabo ei ſedere mecū i throno meo ⁊c. ⁊ hoc etiã multū valet ad repmendū motus peccati. vñ de Moyſe d: Heb. xj. ꝙ magis elegit affligi cū pplo dei q̃ꝫ tpalis peccati hr̃e iocunditatẽ aſpiciebat em̄ in remuneratorẽ. Jtẽ vt auxiliatorẽ vt cõfidam⁹. vñ dicit (q̃m a dex. eſt mi. ne cõmo.) q. adiuuare. ⁊ hoc etiã maxime valet ad repmendū peccatū. ps̄.

Moralit' vſq; i finẽ

Verſus

Verſus

Niſi dñs adiuuaſſet me: paulominꝰ habitaſſet in inferno aia mea ⁊ alibi. Adiuua me ⁊ ſaluus ero (propter hoc) q: ſcꝫ eſt (a dextris. letatū eſt cor meū) ſicut d: j. Re. xj. de viris Jabes Galaad ꝙ audito nuncio ꝙ ſaul veniret eis in auxilium letati ſunt ⁊ ſumpta fiducia dixerunt ad inimicos mane exhibimus ad vos. nota mane. ⁊ poſt cordis leticiã q: ex habundantia cordis os loquit̃ (Exulta. ling. mea) vñ Seneca. Garrula res eſt leticia (inſup ⁊ ca. mea requieſcet) .i. motus carnis q̃ cõcupiſcit aduerſus ſpm̄ cõquieſcet vt nõ me nimis infeſtẽt. ſicut p̄liantes retrahūt ſe a prelio q̃n vident magnū ⁊ forti⁹ auxiliuꝫ aduerſarijs ſupuenire: ⁊ cum videt aduerſarios nõ timere. ſed deſup veniente auxilio exultare. vñ j. Reg. iiij. dicit̃ ꝙ timuerūt philiſtijm q̃n archa dei venit in caſtra iſrael: ⁊ dixerūt. ve nobis. nõ ei tanta fuit exultatio heri ⁊ nudiuſtert⁹. ve nobis de⁹ nõ ſeruabit de manu deoꝝ ſublimiū iſtoꝝ (requieſcet) dico (in ſpe) .ſ. reſurrectiõis ⁊ glorificatiõis. q̃ ei bene aduerteret ꝙ ꝓ peccato carnis nõ ſolū anima ſed ⁊ corpus cruciabit̃ in gehenna ⁊ ecõuerſo ꝓ cõtinentia carnis ſolū aiam. ſed ⁊ ipa caro gloriabit̃: de facili mot⁹ carnis refrenaret: ⁊ hoc eſt (in ſpe) ⁊ in qua ſpe. in ſpe gemine ſtole. de ſtola aie primo dicit (q̃m nõ derelinques aiam meã in inferno.) Nota ꝙ n̄ dicit tm̄ linques (ſed derelinques) linquit̃ anima q̃ labi pmittit̃ relinquit̃ q̃ excecat̃: derelinquit̃ q̃ in inferno precipitat̃. Simile vo ad Heb. ne forte pefluam⁹ hõ fuit in lapſu effluit in cõſuetudine pereffluit in damnatiõe. hoc ẜ dicendo ſperat de ſtola anie dicens aūt qḋ ſequit̃ .ſ. (Nec dabis ſanctū tuū videre corruptionẽ) .ſ. eternã ſperat de ſtola corpis (notas mi. feci. vias vite) in p̄cedenti verſu dicit ſe ſperare geminã ſtolam ſed q: ſpes eſt vt dicit̃ certa expectatio future beatitudis ex meritis p̄cedentib⁹ niſi em̄ pcedãt merita nõ eſt ſpes ẜ p̄ſuppoſito. iõ hic oſtendit ſe habere merita nõ tm̄ ex ſe ẜ ex gratia dei dicens (notas feci.) .i. a te habeo qḋ ſcio (vias vite) via vite eſt xp̄s q̃ dicit Johan. xiiij. Ego ſum via veritas ⁊c. hec via eſt p quam ſpargit̃ lux Job. xxxviij. p quã viã ſpargit̃ lux: immo ẽ ipſa lux Joh. j. Erat lux vera ⁊c. de hac via dicit Augu. Per me venit̃: ad me venit̃. in me pmanet̃. Fama vite eſt probatio vite. ſicut p flagella. Prouer. xvj. Via vite increpatio diſcipline. de qua diſciplina Heb. xij. Omis diſciplina in preſenti videt̃ nõ eſſe gaudij ſed meroris. poſtea aūt fructū pa. exercitatis p eã reddet iuſticie. ecce ꝙ eſt via vite. Tercia via vite eſt pfectio vite. ſ. mori pro xp̄o. Prouer. xij. Jn ſemita iuſticie vita Math. vj. Si q̃s vult venire poſt me ab. ſe. ip. ⁊ tol. cr. ſuã ⁊ ſe. me. q̃ em̄ voluerit animã ſuã ſal. facere perdet eã Et ecõtra eſt triplex deuiū has vias fecit dñs notas. Primã fecit notam carnis aſſumptione. de qua dicit Thome Joh. xiiij. Et quo ego vado ſcitis ⁊ viam ſcitis. Secundã fecit notã miraculorū operatõne: Joh. v. Opera q̃ ego facio teſti. phi. de me. Terciam fecit notã mortis paſſione. j. Pet. ij. Chriſtus paſſus eſt ꝓ nobis vobis relinquens exemplū: vt ſequamini veſtigia ei⁹. cū ergo dñs has vias vite notas fecerit nõ eſt excuſatio tenentibus vias mortis q̃ dicunt deo recede a nobis ſcientiã viarū tuarū nolumus Job. xxj. nolunt em̄ multi ſcire experimento lꝫ multi ſtudeant ad ſciendū cognitiõe de quib⁹ Greg. ipſi ſibi verbis iudices ⁊ factis accuſatores fiunt: ⁊ q: in via lꝫ ſit gaudiū iuſto ẜm ꝙ ſupra dictū (letatum eſt cor meum ⁊c.) nõ tm̄ plenū eſt gaudiū q: multa ſunt de quib⁹ dolent viri iuſti i via. vñ Prouer. xiiij. Riſus dolore miſcebit̃. gaudent em̄ dolendo ⁊ dolent gaudendo. vñ dicit̃ .j. Heſdre. iij. Non poterat quiſq̃ꝫ cognoſcere vocẽ clamoris letantiū ⁊ vocẽ fletus: iõ de pleno gaudio qḋ erit in patria ſubdit (adimplebis me leticia) q̃n .ſ. dices mihi intra in gaudiū dñi tui: ⁊ in hoc ꝙ dicit (adimplebis) notande ſunt cõpoſitões p̄poſitionū. nõ em̄ tm̄ pleni erim⁹: ſed impleti: ẜ adimpleti pleni erim⁹ leticia ꝓ gloria ꝓprioꝝ impleti ꝓ gloria noſtra. adimpleti ꝓ gloria ieſu xp̄i. ⁊ hoc notat̃ cū dicit (adimplebis me leticia cum vultu tuo) .i. filio tuo q̃n facie ad faciem videbo eū ⁊ cognoſcã ſicut ⁊ cognitus ſum: nec dicit in vultu: ẜ (cum vultu) angelos em̄ implebit in vultu

p̄ſuppoſito

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſed hoīes (cū vultu) ꝓpter cōformitatē hoīs ad xp̄m: ⁊ ex parte aīe: vt dr̄ ad Ro. viij. quos p̄ſciuit ⁊ p̄deſtinauit cōformes fieri imaginis filij ſui ⁊ ex pte corpis: vt dr̄ ad phi lip. iij. ſaluatorē expectamꝰ dn̄m nr̄m ihm xp̄m q̄ reforabit corpus hūilitatis noſtre cōfiguratū corpi claritatꝭ ſue ſō ſobrie ⁊ iuſte ⁊ pie viuamꝰ in hoc ſeculo expectātes beatam ſpem ⁊ aduentū glorie magni dei. hoc eſt verſus illiꝰ reſponſorij ⁊ vere (adimplebis me leticia) in patria quia (delectatōnes ſunt in dextera tua) in eternitate in patria Cañ. viij. Dextera illiꝰ amplexabit me: ⁊ dicit plr (delectatiōes) q2 vna erit delectatio magna in beatitudine ꝓximorum. alia maior in delectaitone propria: alia maxima in beatitudine xp̄i ⁊ totius trinitatis ⁊ hoc nō ad horā (ſed vſq; in finē) .i. in ſempiternū. Prouer. iij. Longitudo dierum in dextera eius.

ps. 16. ## Pſalmus XVI

Exaudi dn̄e iuſticiā meā) Titulꝰ. Oratio Dauid In p̄cedenti ps. egit ꝓpheta de bn̄ficijs paſſiōis ⁊ reſurrectiōis xp̄i. ex quibꝰ eſt plena iuſtificatio ſicut habetꝛ ad Ro. iiij. Traditus eſt ꝓpter ctā noſtra. et reſurrexit ꝓpter iuſtificationē nr̄am. In hoc aūt ps. orat ꝑ eiſdē bn̄ficijs ad innuendū q̄ oia bēmꝰ a deo ⁊ q̄ oīa ab eo petenda ſunt: ⁊ iō p̄ponitꝛ titulꝰ oratio dauid. i. xp̄i capitis adiūcta ſibi eccleſia q̄ corpꝰ ⁊ cuiuſlibet fidelis q̄ membrū eſt corpis. vn̄ ps iſte exponitꝛ duobꝰ modis. ſ. de xp̄o ⁊ de viro iuſto. ps iſte primus eſt coꝝ q̄ noīe orōnis intitulantꝛ ⁊ ſequuntꝛ alij quatuor. ſ. Inclina dn̄e. Dn̄e refugiū. Dn̄e exaudi. Voce mea. ⁊ eſt rō quare ab orōne intitulantꝛ q2 cum in alijs pſalmis oratio ſit interſerta in his q̄nq; eſt continua. Orauit aūt xp̄s nō ꝓ ſua ſed ꝓ noſtra vtilitate. vt nos ad orationē inuitaret. ſicut fleuit Lazarū vt nos charitatē ꝓximi habere doceret. ſicut in alijs factꝭ ſuis. oīs xp̄i actio noſtra eſt inſtructio. eſt aūt ps tripartitus. In prima parte orat xp̄us ſm̄ ſuam iuſticiā exaudiri Scd̄o petit a iudeoꝝ inſidijs liberari. ibi: (ego clamaui) Tercio petit ſibi ⁊ ſuis bona tribui ⁊ malis mala. ibi (exurge dn̄e) orans ḡ. Primo allegat iuſticiā ſuā. Scd̄o anteq̄ ſpāliter petat aliq̄d generaliter petit: vt exaudiatꝛ in malis amouēdis: ibi (intende) Tercio in bonis adipiſcēdis. ibi (auribꝰ ⁊c̄.) Quarto ſpecificat orationē ſuam. ibi (de vul. t.) dicit ergo.

1 **Exaudi domine iuſticiam meaʒ: intende deprecationē meam.**

Allegorice de xp̄o — (O dn̄e) pr̄ (Exau. iuſti. m.) .i. me rōne iuſticie q̄ dat efficaciā orōni Ja. multū valet depcatio iuſti aſſidua (intende depcationē meā) q̄ eſt de malis tollendis.

2 **Auribus percipe orationem meam: non in labijs doloſis.**

(Auribꝰ) clementie tue (pcipe orōnē meā) q̄ eſt d̄ bonis adipiſcendis (oratōnē) dico factā ſupple (nō in labijs doloſis) ſed ſimplicibꝰ: q2 ſicut dicit Eſa. xij. Dolus nō fuit i ore eius ſequitꝛ ſpecificatio petitionis.

3 **De vultu tuo iudicium meum prodeat. oculi tui videant equitatem.**

(De vultu. t.) .i. de illuminatiōe vultus tui. i. de bn̄placito tuo (iudi. meū ꝓdeat) quo in p̄nti ſeparo bonos a malis. merito nō loco. vel quo in futuro ego faciā generalem ſeparationē hic ꝓfitetꝛ filiꝰ ſe omne iudiciū habere a p̄re. vt habetꝛ Joh. v. (ꝓdeat) in ſignis: vl' ſic (vt iudiciū (paſſiue ſumatꝛ (de vultu tuo) .i. ſicut tu vides eſſe ad vtilitatem eccie nō ad voluntatē iudeoꝝ q̄ nomē meū extinguere volunt (iudiciū meū) quo iudicatꝰ ſum a pilato (prodeat) .i. exeat (⁊ oculi tui dn̄e) .ſ. oculi miſcdie tue (videant equitatem) retribuendo mihi gl'iam reſurrectōis. Hec eſt eñ equitas vt ſicut in paſſione humilimꝰ oīm factꝰ ſum: ita in reſurrectione ⁊ aſcenſione exalter ſup oēs Phil'. ij. Proptꝛ qd̄ ⁊ deꝰ exaltauit illū. ⁊ oñdit q̄ hoc meruit.

4 **Probaſti cor meuʒ ⁊ viſitaſti nocte. igne me examinaſti ⁊ nō eſt inuēta in me iniq̄tas**

Nota q̄ duo facit tribulatio. obtenebrat ⁊ exurit. ⁊ ꝓptꝛ hoc vocatꝛ hic nox ⁊ ignis. nox q2 obtenebrat intellectū. ignis. q2 exurit affectū. Itē differentia ē inter ꝓbare ⁊ examinare. ꝓbare querit rōnē facti. examinare ipm factū. rō aūt facti magis cor tangit. factū vō magis tangit corpus. ⁊ iō dicit (ꝓbaſti cor meū ⁊ examinaſti me) .q. nō ſum cor ſed ⁊ corpus. ſ q2 vtrunq; reputauit adeſſe ſibi ex viſitatione gratie dei inter illa duo media ponit viſitationē cū dicit (viſitaſti) dicit ergo (probaſti) o dn̄e pr̄ .i. ꝓbatū oñdiſti (cor meū) q̄ nō ē ita turbatū nō ſolū ex facto paſſionis mee qd̄ crudeliſſimū fuit: ſed nec ex cruciatiōe q̄ iniuſtiſſima fuit. hoc eñ ſolet maxie turbare hoīem qn̄ iniuſte cruciatꝛ. ⁊ q̄ ita fuerit. dicit Eſa. liij. ſicut ouis q̄. ſ. non iraſcitꝛ ad occiſionē ducetꝛ: ⁊ quaſi agnꝰ. ſ. innocent corā tondente obmuteſcet vere (ꝓbaſti) nō in ꝓſperitate vbi n̄ cognoſcuntꝛ corda. ſed in ad aduerſitate (⁊) .i. q2 (viſita.) .ſ. (cor meū nocte) tribulationis (⁊ igne) .i. fornace ipſiꝰ paſſiōis (examinaſti me) ⁊ lʒ ſic ſubtiliter ꝓbatꝰ ⁊ fortiter examinatus fuerim. tn̄ (nō eſt inuenta in me iniq̄tas) q̄ h igne excoqueretꝛ eo. ſ. q̄ iniquitatē n̄ fecit: vn̄ dicit Eſa. liij. (⁊) a deo nō eſt inuenta in me iniquitas — A Quare tribulatio vocatur nox et ignis: et q̄d differt inter ꝓbare ⁊ examiare

Vt nō loquatur os meū opera hominuʒ propter verba labiorum tuorum. ego cuſtodiui vias duras. 5

(Opa ho.) Sʒ opa tua o pr̄ .i. nihil locutꝰ ſuʒ niſi qd̄ ad tuā gl'iam ptinet. vn̄ in pſal. Bn̄dicā do. in oi. t. ſp laus. e. in ore. m. nec ſolū bonū locutꝰ ſum. ſed ⁊ opatus ſum. q̄a cepit ieſus facere ⁊ docere ⁊ hoc eſt qd̄ ſequitꝛ (ego) cum pondere (cuſtodiui vi. duras) .i. vias paſſibilitatis: paupertatis: afflictōis: paſſiōis. vel (vias latronis) ſm̄ aliā lr̄am id eſt q̄ merito dʒ ſuſtinere latro. ſ. ſuſpendiū. ego immerito ſuſtinui vt poſſim vere dicere q̄ nō rapui tūc exoluebā. ⁊ h (ꝓptꝛ verba la. t.) .ſ. vt q̄ ꝓceſſerunt de labijs tuis nō fierent irrita: ſ ſicut ꝓmiſiſti pacē p mortē meā fieri ita implerētꝛ. ⁊ vocat hic (labia) dei p̄ris pacē quā ſuis vbis ꝓmiſit Eſa. lvij. Creaui fructū labioꝝ pacē. vel (labia) etiaʒ vocat ꝓph̄as p q̄s locutꝰ eſt ⁊ ꝓmiſit illā pacē. vn̄ Luc. j. Bn̄dictꝰ dn̄s de. iſ. q2 ⁊c̄. Sicut lo. ē p os ſan. q̄ a ſe. ſūt ꝓ. eiꝰ (pfice) .q. cuſtodiui (⁊ pfice) .i. vt p hoc pficeres. vnde 6
alia lr̄a hʒ (ad pficiendos gr. m.) .i. duo p̄cepta charitatis q̄bus itur ad deū. ⁊ hoc (in ſemi. t.) .i. in artioribꝰ p̄ceptis tuis (vt nō mo. veſti. m.) .i. delectatiōes mee ad deū ⁊ ꝓximū (nō mo.) a corde. ſed ſp ibi ſint p recordatōnē. vnde Eccli. xxix. Gratiā fideiuſſoris ne obliuiſcaris. dedit enim animā ſuā ꝓ te. nec ab opeꝛ ſ ibi ſemp appareant p imitationē. j. Pet. ij. xp̄s paſſus eſt ꝓ nobis vobis relinq̄ns exemplū: vt ſequamini veſtigia eiꝰ ⁊ ꝓpter hec duo dr̄ Cañ. viij. Pone me vt ſignaculū ſup cor tuū: vt ſignaculū ſup brachium tuū: ⁊ ꝓpter hoc dicebat ſponſa Cañ. j. Faſciculus mirre dilectus meꝰ mihi inter vbera mea comorabitꝛ vn̄ dicit beatus Bern̄. ego fratres ab ineunte cōuerſione mea ꝓ aceruo meritoꝝ quē mihi deeſſe ſciebam hunc mihi faſciculū colligare: ⁊ inter vbera mea collocare curaui collectū ex omnibus anxietatibꝰ ⁊ amaritudinibꝰ domini mei. Primū videlʒ infantiliū illarū neceſſitatū. deinde laborū quos ptulit in predicando. fatigationū in diſcurrendo. vigiliarum in orando. tentationū in ieiunando. lachrymarū in cōpatiendo. inſidiarū in colloquēdo. Poſtremo periculoꝝ in falſis fratribꝰ. cōuicioꝝ: cōſputoꝝ: colaphorū: ſubſannationū. exprobrationū: clauoꝝ: horūq; ſimilium q̄ in ſalutē noſtri generis ſilua euangelica noſcitꝛ ꝓtuliſſe hec ſunt xp̄i veſtigia q̄ nō debent de cordibꝰ vr̄is opibuſq; p obliuionē aut p̄dicationē moueri. veſtigia etiā dicuntur ſacramenta. Eſt eñ baptiſmꝰ ⁊ euchariſtia ſignū mortis xp̄i. ſm̄ ḡ hunc modū petit vt durent ſacramēta Mathei vl. Vobiſcum ſum vſq; ad cōſummationē ſeculi. hoc totū aliter pōt exponi de viro iuſto vt oret ſic quilibet vir iuſtus (exaudi domine iniu. m.) ad lr̄am q̄ vocem hʒ apd̄ deū. vn̄ Eſa. j. Querite iudiciū. ſubuenite oppreſſo. iudicate pupillo. defendite viduā ⁊ venite ⁊ arguite me dicit dominus. ⁊ eſt apoſiopeſis. q. d. ſi nō retribuā vobis vl' audi —

B Veſtigia xp̄i q̄ debemus recordari.

Moralitꝛ. de viro iuſto.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf